

एकागार न० एकसहायसगारम् । द्वितीयजनानधिष्ठित
रुहे तत्प्रयोजनस्य ठञ् एकागारिक चोरे लि०
स्त्रियां लीप् “केनचित् कृतवर्तमानागारिकेण” दशकुमा० ।
चोरादन्यत्र दृष्टत्वात् अ । एकागारीय सुखादौ लि० ।

एकाय लि० एकस्य विषयप्रवणता यस्य । विषयान्तरव्या-
वृत्तकालविषयकचित्तवृत्तिके श्वित्तेपरहितज्ञाने च ।
“मनुमेकाग्रमाधीनमभिगम्य महर्षयः” मनुः । स्वार्थे ण्यप् ।
एकाग्र अत्रार्थे लि० । तस्य भावः व्यञ् एकाग्र तद्भावे न०
“मनसश्चेन्द्रियाणाञ्चायैकाग्र्यं” निश्चितं तपः” भा०
७०२५ अ० । “तद्गोतिनवर्णैकाग्र्या संसदसुखो बभौ”
रघु० । तत् एकाग्रता स्त्री, त्व एकाग्रत्वं न० तत्रार्थे ।

एकाग्रता च चित्तस्य धर्मविशेषः विषयान्तरावलम्ब-
नरूपसंसर्गशून्यः । एकविषयकभारावाहिकवृत्तिरूपः
अ च त्रिगुणात्मकस्य चित्तस्य सत्वगुणोद्भेदे रजोगुण-
कृतविशेषाभावात् तत्तोगुणकृततन्माद्यभावाच्च उदेति ।
तत्र बाह्याभ्यन्तरकारणान्युक्तानि” पात० सू०
भाष्यविवरणेषु दत्तां यस्य चित्तस्यावस्थितस्योदं यास्त्रेण
परिकर्मा निर्दिश्यते, तत्कथम् ? भा० ।

“मैत्रीकरणं सुदतोपेक्षायां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषया-
णां भावनातचित्तप्रसादनम्” सू० ।

“तत्र सर्वं प्राणिषु सुखसन्तोषापक्षेषु मैत्री भावयेत्
दुःखितेषु कष्टाणाम्, पुण्यात्मकेषु सुदताम्, अपु-
ण्याशीलेषु प्रेक्षां । एवमस्य भावयतः शुक्लोधर्म उपजायते
तत्तचित्तं प्रवीदति प्रसन्नमेकाग्रं स्थितिपदं लभते” भा० ।

“अपरिकर्षितमनसोऽसूखादिमतः समाधितदुपायसम्यक्त्य-
सुखादात् चित्तप्रसादोपायानसूखादिविरोधिनः प्राति-
पादयिषुप्रक्रमते-यस्य, -चित्तस्यावस्थितस्योदमिति । मै-
त्रीकरणेत्यादि प्रसादनान्तम् । सुखितेषु मैत्री शौहाई
भावयत ईर्ष्याकालुष्यं निवर्तते चित्तस्य । दुःखि-
तेषु च कष्टाणामात्मनीय परस्मिन् दुःखप्रहाणेष्वं भा-
वयतः परापकारचिकीर्षाकालुष्यं चेतसोनिवर्तते ।
पुण्याशीलेषु प्राणिषु सुदितां कृपं भावयतः अस्त्रयाकालुष्यं
चेतसो निवर्तते । अपुण्याशीलेषु चोपेक्षां माध्यस्थ्यं
भावयतोऽर्षकाकालुष्यं चेतसोनिवर्तते । ततश्चास्य रा-
जसतामसधर्मनिवृत्तौ सात्विकः शुक्लोधर्म उपजायते ।
सत्वोत्कर्षसमयः सम्भवति । वृत्तिनिरोधपक्षे तस्य प्र-
सादलाभाद्याद्विषयं प्रवीदति प्रसन्नस्य वक्ष्यामाणेभ्य
उपायेभ्यः एकाग्रं स्थितिपदं लभते । अस्तथा पुनर्मैत्र्या-

दिभावनायां न ते उपायाः स्थित्यै कल्पन्ते-तानिदानीं
स्थित्युपायानाह” वाचस्पतिविवरणम् ।

“प्रच्छेदविधारणाभ्यां वा प्राणस्य” सू० ।

“कोष्ठस्य वायोर्नासिकापुटाभ्यां प्रयत्नविशेषात् वसनं
प्रच्छेदनं, विधारणं प्राणायामः ताभ्यां वा मनसः स्थितिं
संप्रसादेत्” भा० ।

“वायव्यो वक्ष्यमाणोपायान्तरामेकी विकल्पार्थो न, मैत्र्या
दिभावनामेतया तया सह सहस्रयात् । प्रच्छेदनं वि-
दधोति-कोष्ठस्थेति । प्रयत्नविशेषात् योगशक्तविहि-
तात् येन कोष्ठोवायुर्नासिकापुटाभ्यां शनैरेच्छते । वि-
धारणं विदधोति विधारणं प्राणायामः रेचितस्य
कोष्ठस्य वायोर्यदायामो बहिरेव स्थापनं न तु सहस्रा-
प्रवेशनं तदेताभ्यां प्रच्छेदविधारणाभ्यां वायोर्बुध्कृत-
शरीरस्य मनः स्थितिपदं लभते । अत्र चोत्तरसूत्रगतत्वात्
स्थितिनिबन्धनोत्पिपादात् स्थितिप्रवृत्त्युपमाकष्य सम्प्रसादेदि-
त्यर्थप्राप्तेन सम्बन्धनीयः” वि० । “स्थित्युपायान्तरमाह” भा० ।

“विषयवती वा प्रवृत्तिरनुपपन्ना मनसः स्थितिनिबन्धनी” सू०
“नासिकापे धारयतोऽस्य या दिव्यगन्धसंविद्या गन्ध-
प्रवृत्तिः, जिह्वापे रसवित्, तालुनि रूपसंविद्, जिह्वा-
मध्ये स्पर्शसंविद्, जिह्वागुले शब्दसंविद्, इत्येताः प्रवृ-
त्तय उत्पन्नाचित्तं स्थितौ निबध्नन्ति संशयं विधमन्ति
समाधिप्रज्ञायाश्च हारीभन्वन्तीति” भा० ।

“व्याचष्टे-नासिकापे धारयत इति । धारणाध्यान-
समाधीनु कुर्वतस्तज्जयात् या दिव्यगन्धसंविद् साक्षात्-
कारः एवमन्त्यापि प्रवृत्तिषु योज्यम् । एतज्ज्ञानात्
प्रत्येतत्वं नोपपत्तितः” विवरणम् ।

तत्र सामान्यकारणस्य शौचमेव तत्तोग्रम् “शौचात् स्वाङ्गज-
योजुपुष्पापरैरसंसर्गः” सू० “सत्वशुद्धिसौमनस्यैकाग्र्येन्द्रि-
यजयात्मदर्शनयोग्यत्वानि च” सू० । “शुनेः सत्वशुद्धिस्ततः
सौमनस्यं तत ऐकाग्र्यं तत इन्द्रियजयस्ततश्चात्मदर्शनयोग्यत्वं
बुद्धिसत्त्वस्य भवतीति एतत् शौचस्यैव्याधिगम्यते” भा० ।

तत्राद्यं सूत्रं बाह्यशौचसूचकं द्वितीयन्तु आन्तरशौच-
सूचकम् “चित्तमज्ञानं जालने चित्तमसन्नं भवति वैमल्यत्वात्
शौनस्यं सन्नता सन्नत्वादैकाग्र्यं ततो मनोवश्यादिन्द्रि-
याणां जयस्तज्जयादात्मदर्शनयोग्यं भवतीति क्रमेण
आन्तरशौचस्य फलसूचकम् । एतच्च विवरणे स्थितम् एका-
ग्रताया आविर्भावे यथा समाधिनामज्ञाया तत्त्वैवोक्तम्
“सर्वार्थतैकाग्र्यं तयोः क्षयोदयो चित्तस्य समाधिपरिणामः”